

"It was terribly dangerous to let your thoughts wander when you were in any public place or within range of a telescreen. The smallest thing could give you away. A nervous tic, an unconscious look of anxiety, a habit of muttering to yourself-anything that carried with it the suggestion of abnormality, of having something to hide. In any case, to wear an improper expression on your face... was itself a punishable offense. There was even a word for it in Newspeak: facecrime..." George Orwell, 1984

Surveillance is a classical theme within literary future descriptions and science fiction. In the novel 1984 George Orwell describes a dystopic world, a future society characterised by absolute organisation and a governmental institution that demands total control over its citizens. The state executes its control by placing telescreens in the homes of the people. This activity of surveillance, always present in people's lives, is though, somehow, neutral and inactive. The TV-like obstacles that perform a silent and eternally ongoing power demonstration become a part of an unreflected every day life .

Stalker is a camera provided with a motor and mounted to a traverse in the ceiling. A video tracking system makes it possible for the camera to identify human figure entering a room. Through this, the surveillance system is fitted with both eyes and mobility. When the camera identifies a person in the room, it can follow them, not only with its eyes, but also in the physical space.

Stalker does not try to cover surveillance. By its movements it is always obvious what is going on. Stalker is shameless and indiscreet, curious and impertinent. The surveillance is loaded with features that could some how be referred to as human.

What is it with surveillance that makes us so terrified? The fundamental part is related to how we deal with issues of self-control. We are so afraid the other (it might be human or machine) will get information about ourselves that we can not steer. The more control the surveyor gets the less our own control becomes. It might be that the dread of the surveying object is a notion of our own shortcomings and the notion of a superior machine that will make the human into an abstraction. Stalker is provided with characteristics that are very indefinite and very "untechnological". It does not connote that static and dignified self-sufficient behaviour that the 1984 telescreen does. It does not try to hide, it does not try to get motion-less. It nervously closes up on the victim's face and follows her/him in the room. How do we recognise the intentions of a stalker that at the same time is neurotically impertinent and unrestrained in its will to demonstrate its power? Is it pathetic or frightening?

Surveillance is a classical theme within literary future descriptions and science fiction. In the novel 1984 George Orwell describes a dystopic world, a future society characterised by absolute organisation and a governmental institution that demands total control over its citizens. The state executes its control by placing telescreens in the homes of the people. This activity of surveillance, always present in people's lives, is though, somehow, neutral and inactive. The TV-like obstacles that perform a silent and eternally ongoing power demonstration become a part of an unreflected every day life .

STALKER

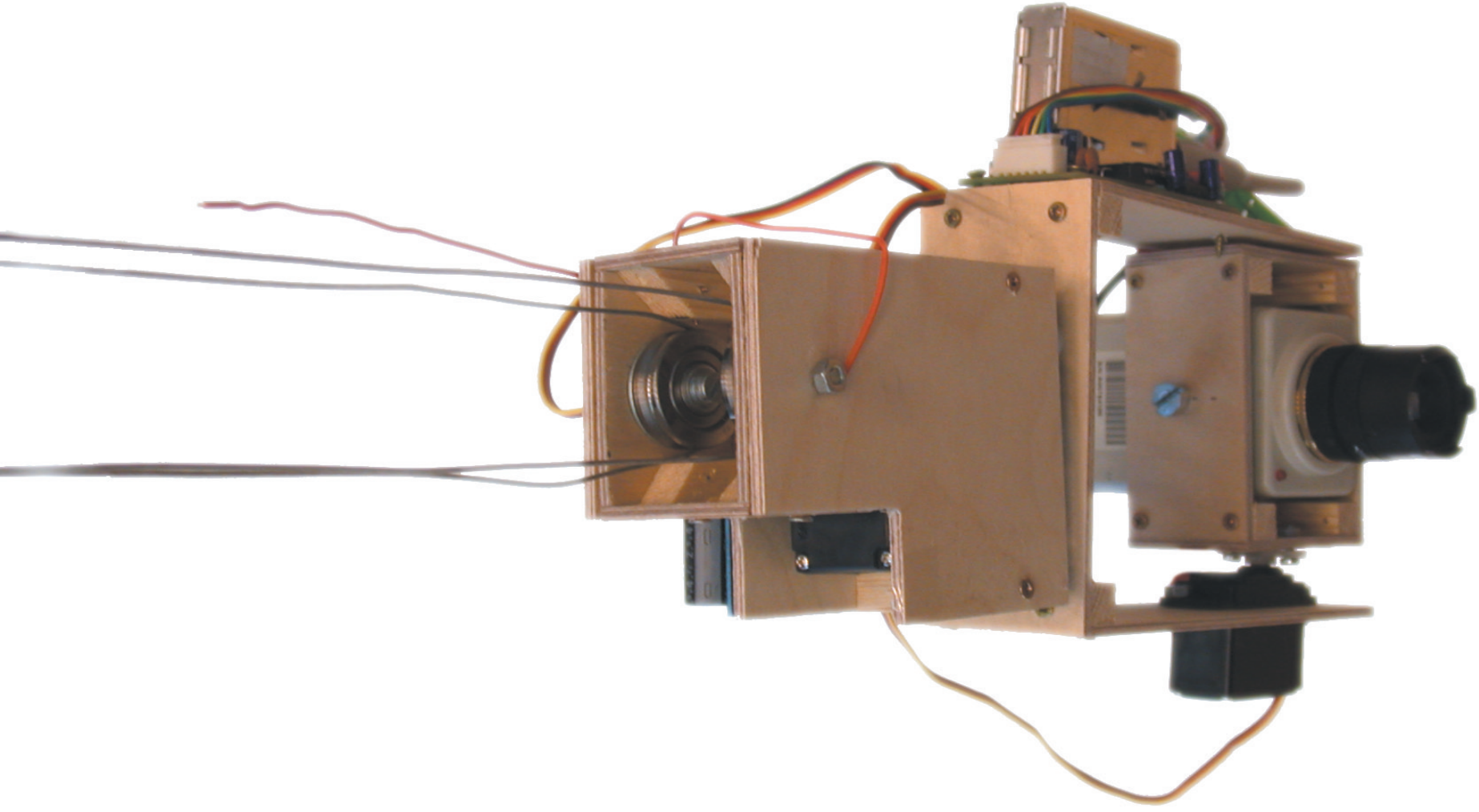
"It was terribly dangerous to let your thoughts wander when you were in any public place or within range of a telescreen. The smallest thing could give you away. A nervous tic, an unconscious look of anxiety, a habit of muttering to yourself-anything that carried with it the suggestion of abnormality, of having something to hide. In any case, to wear an improper expression on your face... was itself a punishable offense. There was even a word for it in Newspeak: facecrime..." George Orwell, 1984

Övervakning är ett klassiskt tema i litterära framtids-skildringar och science fiction. I 1984 beskriver George Orwell en dystopisk värld, ett framtida samhälle präglad av absolut organisation och med en statsapparat som kräver total kontroll över sina medborgare. Staten utövar sin kontroll genom sk telescreens placerade i människors hem. Denna övervakning, ständigt närvarande i människornas liv, är dock på något vis passiv, neutral. De TV-liknande föremålen som utför en stillsam och ständigt pågående maktdemonstration blir en del av en oreflekterad vardag, en kuliss.

Stalker är en kamera försedd med motor och monterad i ett travers-system i taket. Ett videotacking-program gör det möjligt för kameran att identifiera mänskliga gestalter i ett rum. På så vis förses övervakningen både med seende och med rörlighet. När kameran identifierar en människa i rummet kan den följa efter den inte bara med "blicken" utan också i den fysiska miljön.

Stalker försöker inte ens dölja övervakningen. Genom att den rör sig i rummet är det alltid uppenbart vad som pågår. Stalker är fräck och respektlös, nyfiken och skamligt påträngande. Övervakningen är laddad med egenskaper, som om den vore mänsklig på något sätt.

Vad är det i övervakningen som gör oss så rädda? Den grundläggande frågan relaterar till hur vi handskas med frågor om självkontroll. Vi är rädda för att andra (människor eller maskiner) ska få information om oss själva som vi inte har kontroll över. Ju mer övervakarens kontroll ökar, desto mindre blir vår egen kontroll. Kanske är vår rädsla för det övervakande föremålet ett förbud om rädslan för våra egna tillkortakommanden och en rädsla för att kontrollfunktionen förflyttas från människan till maskinen och gör människan till en abstraktion. Stalker har försetts med egenskaper som är otypiska för maskinell övervakning. Stalker försöker inte gömma sig och nöjer sig inte med att följa besökaren med blicken. På ett nervöst vis tar kameran sikte på besökaren och följer den i det fysiska rummet. Hur identifierar vi intentionerna hos en övervakare som på samma gång paranoid, neurotiskt påträngande och demonstrativt maktlysten. Är den förföljande kameran patetisk eller skrämmande?

Concept: Thomas Broomé, Jakob Lindström. Construction: Jakob Lindström.

STALKER